

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinięła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: «Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie». I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: «Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania». Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: «Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił». Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dzieciątku. A wszyscy, którzy to słyszeli, dziwili się temu, co im pasterze opowiadali. Lecz Maryja zachowywała wszystkie te sprawy i rozważała je w swoim sercu. A pasterze wrócili, wielbiąc i wysławiając Boga za wszystko, co słyszeli i widzieli, jak im to było powiedziane. (Łk. 2:1-20)

Kairos Palestine – Alert Bożonarodzeniowy 2013

Drodzy Bracia i Siostry,

Adwent to okres duchowego przygotowania na powtórne przyjście Jezusa Chrystusa. Jednak po drodze często tracimy nasze skupienie skutecznie rozpraszone przez "skomercjalizowane" Boże Narodzenie. Czasem trudno nam się skoncentrować na duchowym znaczeniu tego ważnego czasu, kiedy jesteśmy zajęci ozdabianiem naszych choinek, wybieraniem prezentów i planowaniem bożonarodzeniowych przyjęć.

Nie ma nic złego w tych wszystkich radosnych czynnościach, jednak ważne jest, aby zrównoważyć duchowy aspekt Adwentu ze wszystkimi naszymi działaniami. Jeśli nie znajdziemy czasu na refleksję, medytację, modlitwę i myślenie o Bogu i innych, staniemy się fizycznie wyczerpani i wewnętrznie niezadowoleni.

W moim życiu Adwent jest odrodzeniem prawdy i początkiem roku liturgicznego. Jest także doskonałą okazją do przygotowania się na przyjęcie Jezusa Chrystusa w naszych sercach. Jest to czas modlitwy i pokuty. Jest to także czas radości i nadziei. Jest to okres obecności Chrystusa wśród nas. Jest to również odpowiedni czas, aby pojednać się z Bogiem, z samym sobą oraz z bliskimi. W Piśmie Świętym, Adwent to obietnica i nadzieja na odrodzenie nowego życia.

Podczas Adwentu możemy stwierdzić, że Chrystus przyszedł, i że jest obecny w naszym świecie, a także że przyjdzie ponownie, aby odkupić całą ludzkość. Niniejsza prawda stanowi podstawę do naszych uroczystości i tęsknoty za odkupieniem. W adwencie także potwierdzamy naszą odpowiedzialność jako ludzie wiary, aby "kochać Pana Boga swego całym swoim sercem" i "kochać bliźniego swego jak siebie samego."

W Betlejem Adwent jest okresem pełnym świątecznych przygotowań, ale także pełnym oczekiwania i tęsknoty za wolnością i pojednaniem. W dokumencie Kairos, który był napisany w Betlejem, miejscowi chrześcijanie wyrażają pragnienie wolności od zła i grzechu militarnej izraelskiej okupacji na ich ziemiach, zupełnie tak samo jak Izraelici w Egipcie wołali o wolność od ucisku. Poprzez Kairos Palestiny podnosimy nasze głosy w solidarności ze wszystkimi, którzy doświadczyli strasznej niesprawiedliwości w świecie pełnym grzechów i zniszczenia, którzy jednak wciąż mają nadzieję na boski ratunek.

Podobnie jak rok temu, Kairos Palestiny wraz z różnymi palestyńskimi organizacjami społecznościowymi tworzy tę broszurę w ramach przygotowań i obietnicy Adwentu.

W zeszłym roku zaadresowaliśmy podobne pismo do naszych braci i siostr na całym świecie, którzy w tym świątecznym sezonie często zwracają się myślami do Betlejem. Naszym celem było poinformowanie ich o naszym życiu pod okupacją i uświadomienie ich o naszym losie. Powtarzamy wołanie: "Czy jesteście skłonni i zdolni do współpracy z nami, aby przywrócić naszą wolność? Nasza wolność będzie jedynym trwałym fundamentem zarówno dla Palestyńczyków, jak i Izraelczyków, do życia w miłości, sprawiedliwości, pokoju i bezpieczeństwie."

Podobnie jak w ubiegłym roku, także teraz pragniemy podzielić się z Wami naszą rzeczywistością, a także pełnymi nadziei refleksjami na jej temat. Chcielibyśmy abyście mogli zobaczyć i doświadczyć jak jest "Dzisiaj w Betlejem" – małym miasteczku otoczonym murem separacyjnym i wieloma nielegalnymi osiedlami izraelskimi.

W tym wydaniu po raz kolejny skupimy się na Betlejem i na niektórych problemach jego mieszkańców:

- W **pierwszą niedzielę adwentu** poruszymy sprawę uchodźców w Betlejem i obozów, w których mieszkają.
- W **drugą niedzielę adwentu** skupimy się na losie palestyńskich więźniów, zarówno dzieci, jak i dorosłych.
- W **trzecią niedzielę adwentu** zajmiemy się jedną z głównych trudności i niesprawiedliwości, jakich doświadcza wiele palestyńskich rodzin: podziały dotyczące poszczególne rodziny z powodu przeszkód nałożonych przez państwo izraelskie. Przeszkody te często uniemożliwiają rodzinom bycie i mieszkanie razem, co narusza podstawowe prawa człowieka.
- W **czwartą niedzielę adwentu** poruszymy temat głównej przyczyny popychającej Palestyńczyków do opuszczenia kraju, a mianowicie przemocy izraelskich osadników wobec nich i ich własności.

Przedstawione materiały obejmują statystyki i realne fakty, jak i teologiczne refleksje i interpretacje napisane przez członków Palestyńskiej Wspólnoty Chrześcijańskiej.

Drodzy Bracia i Siostry,

Liczymy na Was i prosimy, abyście wsparli nas poprzez następujące działania:

1. Prosimy o przestudiowanie i rozpowszechnienie załączonych materiałów i teologicznych refleksji we własnych kościołach w każdą niedzielę adwentu, w

- celu informowania i edukowania o sytuacji Palestyńczyków - waszych braci żyjących pod izraelską okupacją.
2. Prosimy o rozpowszechnienie tygo dokumentu w kongregacjach i diecezjach w całym kraju.
  3. Prosimy o przesyłanie listów wspierających sprawiedliwość w Palestynie / Izraelu do izraelskiej ambasady w Waszym kraju. Tu można uzyskać więcej informacji: www.allembassies.com/israeli_embassies.htm
  4. Proszę przyjechać i zobaczyć. A my spełnimy naszą rolę w przekazywaniu prawdy o naszej rzeczywistości, przyjmując Was jako pielgrzymów, którzy przybędą, aby się modlić i nieść przesłanie pokoju, pojednania i miłości. Podczas pobytu poznacie fakty i ludzi tej ziemi - zarówno Palestyńczyków, jak i Izraelczyków. (Kairos 6.2)
  5. Prosimy o poinformowanie Waszych palestyńskich braci o sposobach zaangażowania w "Alarm Bożonarodzeniowy", pisząc do nas na adres: info@kairospalestine.ps

Dzięki Waszej pomocy i solidarności w końcu będziemy mogli żyć w pokoju, do którego dążą wszyscy ludzie, pokoju, który został ogłoszony w Betlejem.

O Boże wszechświata, któryś wysłał nam TEGO, który chrzcil "Duchem Świętym i ogniem", aby nas uratować, daj nam siłę do nawrócenia i stania się wiernymi i odważnymi sługami bożymi. Błogosław nam cierpliwością do przebrnięcia tej drogi z Tobą i bycia przeciwko wszelkim formom zła. Otwórz nasze oczy na cierpienia Twoich ludzi i wzmocnij naszą determinację, abyśmy mogli stanąć w solidarności z tymi wszystkimi, którzy pragną Twojej wody i ognia oczyszczania, wiecznej nadziei i miłości. Z wiarą, wychwalamy Twoje imię.

Rifat Odeh Kassis

Kairos Palestine - chwila prawdy,
Koordynator

Kairos Palestine dziękuje wszystkim, którzy pomogli w opracowaniu tej adwentowej broszury, jak również wszystkim wolontariuszom, którzy pomogli w jej tłumaczeniu.

Cud Bożego Narodzenia czyni nas wszystkich w pełni ludźmi

Hind Kboury

Nigdy nie przestaje mnie zadziwiać, że co roku, gdy zbliżając się do świąt Bożego Narodzenia moje obciążone serce rozjaśnia się radością i nadzieją, jakby to był cud. Biorę przykład z moich Betlejemskich braci, którzy na przestrzeni wieków i przez wiele lat wojny i okupacji nigdy nie zaprzestali świętować Bożego Narodzenia.

Moje serce rozjaśnia się mimo cienia muru separacyjnego w Betlejem. Mur ten jest ciemnym przypomnieniem izraelskiej okupacji, okupacji, która dusi nasze życie, pożera naszą ziemię i odmawia nam swobody przemieszczania się i możliwości, by odwiedzić przyjaciół i rodzinę. To wszystko przypomina mi, że po prostu pragniemy żyć normalnie pomimo nieprawidłowej kolonizacji. Jesteśmy poddani tej niesprawiedliwości, a poza tym, nasz opór jest nazywany terroryzmem, a nasze bycie ofiarą - agresją.

Jak mogą nasze serca radować się, gdy nasi więźniowie polityczni przetrzymywani są w izraelskich więzieniach, a wielu z nich nawet bez procesu sądowego? Podczas gdy nasi uchodźcy czekają w swoich obozach, gdzie tylko spotykają się z większą frustracją? Jakiego rodzaju oświatę można szerzyć w regionie, który widzi miliony nowych uchodźców i jest podzielony przez wojny?

Podczas, gdy odnawiam moje nadzieje wraz z nadchodzącymi kolejnymi świętami Bożego Narodzenia, i gdy moje serce napelnia się radością dawania, zwracam się do moich bliźnich z większą wiarą w ich dobrą wolę. Życie wygląda obiecująco i jest warte walki i ciężkiej pracy.

Dzięki tym skromnym narodzinom w Betlejem, ludzkość jest ocalona. Proste przesłanie Bożego Narodzenia jest tajemnicą życia, znaczącą i istotną dla naszej egzystencji. Kiedy prosta prawda jest nam ukazana, wiemy, że jesteśmy na tym świecie, aby przyczynić się do obwitości i radości w naszym życiu.

Modłę się na te Święta, abyśmy uchwycili cud Bożego Narodzenia i myśleli o biednych, bezdomnych i prześladowanych.

Moja modlitwa jest dla ludzi poszukujących prawdziwego powołania. Modłę się do tysięcy serc, aby zobowiązać je do pilnej pracy na rzecz lepszego świata, w którym sprawiedliwość jest szanowana i gdzie inwestuje się w działania łagodzące ból i cierpienie.

Modłę się o uchodźców na Bliskim Wschodzie, w tym uchodźców palestyńskich, którzy po prostu chcą i mają prawo wrócić do swoich domów. Mimo wielu tragedii i rozdartych społeczeństw, znaleźć tam można radość i nadzieję oraz wiele dobrej woli, aby pokazać, że nam zależy i udowodnić, że jesteśmy godni sprawiedliwego życia.

Hind Khoury

Hind Khoury jest palestyńską chrześcijanką, matką trojga dorosłych dzieci i żoną miejscowego architekta. Pracowała ponad dwadzieścia lat w rozwoju gospodarczym palestyńskich terytoriów okupowanych. W 2005 roku została powołana na stanowisko Ministra Autonomii Palestyńskiej do spraw Jerozolimy, a później ambasadorem Palestyny we Francji.

1. niedziela Adwentu:

Uchodźcy i obozy dla uchodźców w Betlejem

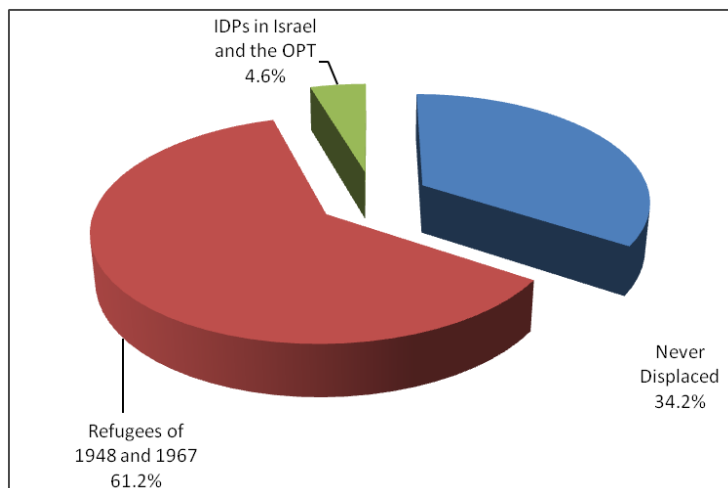
Trwająca Nakba

Badil

Dyslokacja jest dzisiaj największym zagrożeniem dla życia Palestyńczyków i wpływa ma większą liczbę osób, niż prawdopodobnie pojedyncza operacja wojskowa. Zaledwie w ubiegłym roku siły izraelskie przesiedliły tysiące Palestyńczyków w Jerozolimie, na Zachodnim Brzegu w strefie "C", buforowym obszarze Strefy Gazy i na pustyni Naqab (w Izraelu).

Palestyńscy uchodźcy i przesiedleńcy wewnętrzni stanowią największy i najdłużej trwający przypadek wysiedleńców w dzisiejszym świecie i są rozproszeni na całym Bliskim Wschodzie. Z 11,2 milionów Palestyńczyków na świecie 7,4 milionów (66%) jest przesiedlonych.

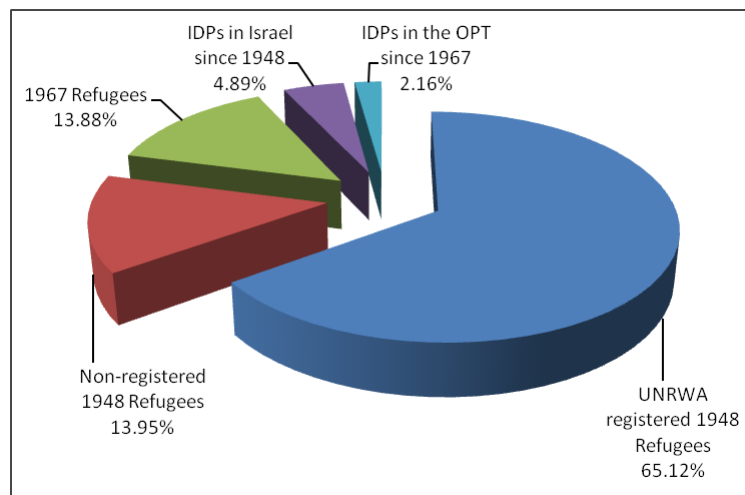
Odsetek palestyńskich uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych na świecie:¹

¹ BADIL, *Survey of Palestinian Refugees and Internally Displaced Persons, 2010-2012*, BADIL Resource Center for Palestinian Residency & Refugee Rights (2012), page 3.

Zarejestrowani uchodźcy mieszkają głównie na okupowanych terytoriach palestyńskich (41%), w Jordanii (40%), Syrii (10%) i Libanie (9%), często w niewielkiej odległości od ich domów i miejsc pochodzenia. Ponadto, mniej niż 50% Palestyńczyków żyje w granicach historycznej Palestyny: około 1,4 miliona Palestyńczyków mieszka w Izraelu, z których 25% lub 360 tys. jest wewnątrznie przesiedlonych i nieco ponad 4 miliony Palestyńczyków żyje na okupowanych terytoriach palestyńskich.²

Odsetek palestyńskich uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych ze względu na grupę:³

W celu wymuszenia przesiedleń lokalnej ludności Izrael opracował i wykorzystuje wiele państwowych przepisów. Dzisiaj okupant przeprowadza przymusowe przemieszczenia w postaci "cichej" polityki transferowej. Aby uniknąć międzynarodowej uwagi ludzie są wypierani regularnie lecz w małych ilościach niezauważalnych przez media. Ponadto, struktury prawne i polityczne Izraela dyskryminują Palestyńczyków w wielu aspektach, w tym obywatelstwa, prawa stałego pobytu, własności gruntów, a także planowania regionalnego i komunalnego.⁴

² Ibid, page 6.

³ See supra note 1, page 5.

⁴ See Amjad Alqasis, 'The Ongoing Nakba-The Continuous Forcible Displacement of the Palestinian People', Al-Majdal Quarterly Magazine of BADIL, autumn 2012.

Aida, Betlejem (Badil 2012)

Okolo 28% Palestyńczyków żyjących w dzielnicy Betlejem na okupowanych terytoriach to uchodźcy.⁵ Między rokiem 1949 i 1950 w tej okolicy zostały utworzone trzy oficjalne obozy (Aida, Dheisheh i Azzeh/ Beit Jibrin), w których dzisiaj mieszka łącznie 22 tys. Palestyńczyków.⁶ Na przykład obóz Aida, który obejmuje niewielką powierzchnię, mniejszą niż 0,2 km², został zbudowany w 1950 roku na terenach Agencji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy i Zatrudnienia Uchodźców Palestyńskich na Bliskim Wschodzie (UNRWA) wynajętych od rządu Jordanii, który zarządzał Zachodnim Brzegiem, dopóki izraelskie siły nie zajęły go w 1967 roku. Obóz Aida położony jest między miastami Betlejem i Beit Jala. Stopa bezrobocia we wszystkich trzech obozach jest bardzo wysoka i wynosi od 30-43%. Mieszkający tam uchodźcy cierpią z powodu przeludnienia i złych warunków sanitarnych.⁷ Ponadto, gospodarstwa domowe w obozach na okupowanych terytoriach palestyńskich mają najwyższy wskaźnik ubóstwa według wzorców konsumpcji żywności. Około 39% gospodarstw domowych w obozowych jest biedne, w porównaniu z 29,5% w innych gospodarstwach.⁸

---

⁵ See supra note 1, page 14.

⁶ See supra note 1, page 11.

⁷ See UNRWA website at: <http://www.unrwa.org/etemplate.php?id=67> (last modified 26 June 2013).

⁸ See supra note 1, page 18.

Ważniki demograficzne i społeczno-ekonomiczne odzwierciedlają kruchość społeczności palestyńskich uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych z powodu ponad sześćdziesięciu lat dyslokacji. Polityka Izraela i praktyki okupacyjne, apartheid i kolonizacja, a także serie konfliktów zbrojnych w regionie spowodowały, że Palestyńczykom brak bezpieczeństwa, dobrobytu społeczno-gospodarczego i stabilności,⁹ szczególnie w tych przypadkach gdy status uchodźcy jest spotęgowany bezpaństwowością.¹⁰

Badil Resource Center for Palestinian Residency and Refugee Rights jest niezależną, bezprofitową organizacją praw człowieka upoważnioną do obrony i promowania praw palestyńskich uchodźców i przesiedleńców wewnętrznych. Nasza wizja, misje i programy są określane przez naszą palestyńską tożsamość i zasady prawa międzynarodowego w zakresie praw człowieka. Aby dowiedzieć się więcej, odwiedź www.badil.org

---

⁹ For examples of armed conflicts that have impacted Palestinian refugees in Arab host countries see: "Syria Humanitarian Response," *UNRWA*, last modified 2 November 2012, <http://www.unrwa.org/etemplate.php?id=1488>.

¹⁰ For a discussion of statelessness and protection gaps that impact the condition of Palestinian refugees and IDPs, see *Supra* note 1, pages 32-45.

Uchodźcy

Jean Zaru

Szczyściem jest obudzić się i cieszyć śpiewem ptaków siedzących na moim drzewku oliwnym w ogrodzie. Nawołują one inne ptactwo, aby dzieliło się z nimi jedzeniem, i cała ptasia społeczność świętuje. Ptaki te przypominają mi o pozytywnej energii Maryi, matki Jezusa Chrystusa.

Maryja, Matka Boża z Palestyny spogląda bez mrugnięcia okiem na realia życia codziennego pod zaborami Imperium... bogaci uciskają biednych, potężni panują nad słabszymi, widzialne i niewidzialne mury wykluczenia zostały wzniesione, domy zostały skradzione lub zniszczone, ziemie skonfiskowane, prawa do wody - naruszone, swoboda przemieszczania – ograniczona, a dostęp do miejsc świętych - zabroniony.

Uchodźcy palestyńscy nadal mieszkają w obozach od czasów Nakby (katastrofy) z 1948 roku, lub od 1967 roku, a wielu z nich stało się uchodźcami więcej niż jeden raz. Status uchodźcy powinien być tymczasowy, ale stał się on trwały. Wiele osób jest przesiedlonych we własnej ojczyźnie. Matka Boska widzi to wszystko i daje świadectwo. Maryja stała się uchodźcą, kiedy ona, Józef i Jezus udali się do Egiptu, jednak byli oni w stanie wrócić do ojczyzny.

Maryja rozumie prawo do powrotu dla uchodźców. Stojąc w cieniu imperium, Matka Boska widzi i nadal daje świadectwo, śpiewa do Boga Zbawiciela. Jest ona pewna Boskiego wyzwolenia dla jeńców, wypuszczenia osób żyjących w bezprawnej opresji. Wola Boga ma moc wywrócenia świata do góry nogami, obniżenia gór i podniesienia dolin – wola Boga ma moc obalenia imperium i podniesienia nowej ludzkiej wspólnoty Ludu Bożego. (Zaczerpnięte z Magnificaty, Łk. 1: 46-43).

Po 46 latach okupacji i ograniczenia wszystkich podstawowych praw, czy nadal mogę z radością obserwować i śpiewać jak Maryja?

Według Łukasza, niezamężna Maria nie pozostaje sama ze swoimi lękami, ale ma wsparcie u innej kobiety, Elżbiety. Napelnione Duchem Świętym obie kobiety cieszyły się wyzwolenческими działaniami Boga. W *Magnificacie* ciężarna Maryja głosi Boże zbawienie i dobrobyt dla upokorzonych i uciśnionych. Przyszłość boskiego dobrobytu dla wszystkich bez wyjątku nie powinna być biernie oczekiwana. Rodzi się

ona w nas dzisiaj, z naszej krwi i kości, z naszych zobowiązań i walki o sprawiedliwość. Staje się ona nadzieją dla tych, którzy nie mają nadziei ... *Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi;* (Łk. 4:18). Nadzieja chrześcijańska jest ruchem oporu dla życia, a nie przeciwko niemu. Jest ona tu I teraz. Mieć nadzieję na sprawiedliwość oznacza pracę na rzecz sprawiedliwości, mieć nadzieję na pokój oznacza pracę na rzecz pokoju.

To była wiadomość skierowana do ubogich, więźniów, niewidomych i załamanych. Tak, przyjaciele, więc jak ja mogę powstrzymać się od śpiewania?

Niech ten okres przedświąteczny będzie czasem odnowy naszego zaangażowania!

Przyjaciele, Wasz dar przyjaźni jest jednym z największych darów, które otrzymałam. To Wy rozjaśniliście moje dni zapalając świece radości, mimo tego całego smutku, świece nadziei i świece miłości, by zainspirować całe moje życie.

W tym sezonie zapalę świeczkę wspólnoty. Wiem, że doświadczenia jedności w relacjach międzyludzkich są bardziej przekonujące niż uprzedzenia, które dzielą.

Życie płynie dalej, spełnia się i potwierdza możliwość nadziei.

Jean Zaru

Jean Zaru jest przewodniczącą w Religijnym Towarzystwie Przyjaciół w Ramallah i jedną z członkiń i założycieli Sabeel. Służyła ona w Komitecie Wykonawczym Światowej YWCA, YWCA w Jerozolimie, w Komitecie Centralnym WCC. Jean Zaru jest autorką "Occupied by Non-violence, a Palestinian Woman Speaks", i wielu innych artykułów, które zostały opublikowane. Otrzymała nagrodę Anny Lindt w Szwecji.

2. niedziela Adwentu: Więźniowie

Zatrzymania Palestyńczyków

Addameer

Nadal trwająca izraelska kolonizacja Palestyny polega na ciągłym tłumieniu miejscowej ludności. Wśród sposobów na “złamanie” Palestyńczyków są między innymi masowe aresztowania setek tysięcy ludzi w próbie “kryminalizacji” jakiegokolwiek oporu przeciw okupacji. Od 1967 roku ponad 800 tys. Palestyńczyków zostało zatrzymanych przez władze izraelskie, w tym od 2000 roku ponad 8 tys. dzieci. Biorąc pod uwagę skalę tego zjawiska, aresztowania są skutecznym narzędziem do kontroli ludności, jak również sposobem na zniszczenie palestyńskiego społeczeństwa i zdolności do jego odbudowy - czyli rzeczy niezbędnych do osiągnięcia politycznej suwerenności i samostanowienia.

Obecnie liczbę palestyńskich więźniów politycznych szacuje się na 4979 osób, w tym 156 osób to więźniowie administracyjni przetrzymywani w nieskończoność bez zarzutów i procesu sądowego. W tej liczbie znajduje się także 236 dzieci (w tym 44 jest poniżej 16 r.ż.), 16 kobiet i 13 członków Palestyńskiej Rady Legislacyjnej.

Więźniowie palestyńscy są narażeni na trudne warunki od momentu zatrzymania. Ludzie ci są często aresztowani we własnych domach, w środku nocy, podczas dużych akcji zbrojnych. Są oni także poddawani długim sesjom przesłuchań, które zazwyczaj obejmują fizyczne i psychiczne tortury oraz izolację. Przechodzą oni również rozprawy w sądzie wojskowym, którego wskaźnik karalności szacuje się na 99%. Następnie skazańcy są przetrzymywani w niewłaściwych warunkach, które od 1967 roku doprowadziły do śmierci 203 Palestyńczyków: 71 w wyniku tortur, 51 od zamierzonego błędu medycznego w imieniu administracji więziennej, 74 od ran odniesionych w czasie aresztowania i 7 od postrzałów w więzieniu przez tzw. “siły specjalne”.

Nigdy nie będzie sprawiedliwości i pokoju w Palestynie bez uwolnienia wszystkich palestyńskich więźniów politycznych, a ich wydanie powinno być warunkiem do przyszłych negocjacji.

Kampanie zatrzymań przez izraelskie siły okupacyjne w Betlejem

Podobnie jak inne palestyńskie miasta, Betlejem cierpi na regularne i ciężkie kampanie zatrzymań przez izraelskie siły okupacyjne. Obecnie są więzione 453 osoby z Betlejem, w tym 4 kobiety, 10 dzieci w wieku do 16 roku życia i 23 osoby w wieku od 16 do 18 lat.

Studentka Manar Zawarha została aresztowana w wieku 19 lat, kiedy przechodziła przez punkt kontrolny z Betlejem do Jerozolimy. Ta bystra i obiecująca uczennica przetrwała 30 dni długich przesłuchań w Centrum Przesłuchań Moscobiyyeh w Jerozolimie. Manar poddano psychicznym torturom, zastraszano ją, grożono jej i jej rodzinie, co jest praktyką powszechnie stosowaną wobec palestyńskich więźniów w celu zmuszenia ich do przekazania informacji. Ostatecznie Manar została skazana na 12-miesiący i 3000 szekli grzywny, ale jej wyrok został złagodzony i została ona wypuszczona w połowie maja.

Izraelskie siły okupacyjne nie różnicują aresztowanych pod względem płci, nie dając więźniarkom specjalnych przywilejów w zakresie zaspokajania ich podstawowych potrzeb. Hiba Bdeer z miejscowości Doha koło Betlejem, matka siedmioletniej Malak i pięcioletniej Yary, została aresztowana przed oczmi jej męża i dwóch małych córek. Żołnierze izraelskich sił okupacyjnych wcześniej rano wtargnęli do jej domu, który splądrowali, a następnie zabrali Hibę skutą i z zawiązanymi oczami. Przeniesiono ją do aresztu Asqalan i przesłuchiowano przez 8 dni. Hiba, która została zatrzymana w dniu 2 kwietnia 2013 r., jest nadal przetrzymywana bez wyroku i odmawia jej się wizyt rodzinnych. Kobieta nie wie, kiedy ponownie zobaczy swoje dzieci.

Odmowa wizyt rodzinnych jest rutynową polityką praktykowaną przez administrację więzienną. Rodzina An'am Hasanat z obozu dla uchodźców Dheisheh napotyka wiele trudności z uzyskaniem pozwoleń na odwiedziny. Ponieważ większość więźniów, w których przetrzymywani są Palestyńczycy, znajduje się na terenie Izraela, co jest już bezpośrednim naruszeniem prawa międzynarodowego, rodziny nie dość, że muszą uzyskiwać zgodę na wizytę, to także muszą ubiegać się o specjalne zezwolenia na wjazd do Izraela.

Addameer Prisoner Support and Human Rights Association jest palestyńską organizacją pozarządową, która zapewnia bezpłatną pomoc prawną dla więźniów politycznych, jest ich przedstawicielem w kraju i za granicą. Poprzez monitorowanie, prawne

procedury i kampanie solidarnościowe organizacja także działa na rzecz naruszania praw więźniów. Aby dowiedzieć się więcej, odwiedź stronę: www.addameer.org lub info@addameer.ps

**Więzienie palestyńskich dzieci:
Szkodliwy wpływ na dzieci przetrzymywanych w izolatkach**

Defence for Children International (DCI)

Od początku drugiej intifady (palestyńskiego powstania) we wrześniu 2000 r., władze izraelskie zaostrzyły kampanie aresztowań wobec palestyńskich dzieci. W ciągu ostatnich 12 lat ponad 8 tys. dzieci w wieku 12 lat zostało aresztowanych, przesłuchiwanym i ściganych przez izraelski system sądu wojskowego.

Łączna liczba palestyńskich dzieci w izraelskim areszcie pod koniec każdego miesiąca od stycznia 2009 - Uwaga: Dane te nie kumulują się.

	St y.	Lu t.	Ma r.	Kw i.	M aj	Cz e.	Li p.	Sie .	Wr z.	Pa ź.	Li s.	Gr u.	Przeciętnie
2009	389	423	420	391	346	355	342	339	326	325	306	305	355
2010	318	343	342	335	305	291	284	286	269	256	228	213	289
2011	222	221	226	220	211	209	202	180	164	150	161	135	192
2012	170	187	206	220	234	221	211	195	189	164	178	195	198
2013	223	236	238	238	223	193							233

Liczba młodych (12-15) Palestyńczyków w izraelskim areszcie pod koniec każdego miesiąca od stycznia 2009 - Uwaga: Dane te nie kumulują się.

	Sty.	Lut.	Mar.	Kwi.	Maj	Cze.	Lip.	Sie.	Wrz.	Paź.	Lis.	Gru.	Przeciętnie
2009	50	54	53	47	39	47	42	39	40	44	41	42	44
2010	44	41	39	32	25	23	18	20	32	34	32	30	31
2011	34	45	45	37	38	38	40	34	35	30	33	19	36
2012	26	24	31	33	39	35	34	30	28	21	21	23	29
2013	31	39	39	44	48	41							38

Złe traktowanie i tortury w izraelskim systemie sądu wojskowego są częste i uporczywe. Dzieci są skuwane, bite i kopane, a ich oczy są zasłaniane. Są one także narażone na długie przebywanie w niewygodnej pozycji lub umieszczone w izolatkach.

Naruszenia te nie są wynikiem nowych działań realizowanych przez Izrael w odpowiedzi na drugą Intifadę. Raczej są one wynikiem nasilenia dotychczas istniejącej izraelskiej polityki realizowanej na okupowanych terytoriach palestyńskich, zmierzającej do skutecznego regulowania każdego aspektu życia Palestyńczyków. Jest to ciągła próba stłumienia aspiracji palestyńskich obywateli do samostanowienia i ich walki o pokój, sprawiedliwość i równość.

Taktyka dyskryminujących nadużyć wobec palestyńskich niepełnoletnich więźniów narusza prawa dziecka zawarte w Konwencji Narodów Zjednoczonych. Palestyńskie dzieci z Zachodniego Brzegu podlegają rozkazom militarnym i są stawiane przed izraelskim sądem wojskowym, gdzie brak jest jakiegokolwiek gwarancji na sprawiedliwy proces.

Najbardziej szkodliwy wpływ na palestyńskie dzieci mają psychologiczne taktyki stosowane podczas przesłuchań, w tym odosobnienie na dłuższy czas.

Od roku 2008, 'DCI-Palestine' udokumentowało 73 przypadki, w których palestyńskie dzieci były przetrzymywane w odosobnieniu, czasem na okres do 29 dni. Były one wielokrotnie poddawane przymusowym przesłuchaniom, a także odmawiano im kontaktu z rodzicami i prawnikiem. Według dowodów, jakie zapewnia 'DCI-Palestine', zeznania lub oświadczenia uzyskiwane persfazyjnie lub siłą, a w niektórych przypadkach spisywane w języku hebrajskim, były głównym dowodem w izraelskich sądach wojskowych, gdzie wskaźnik karalności jest oszacowany na 99%.

Dzieci osadzone w centrum zatrzymań i przesłuchań Al Jalame opisują, że były one przetrzymywane w odosobnieniu w małych celach o powierzchni około dwa na trzy metry. Wiele z nich zgłaszało, że musiało spać albo na betonowym łóżku, albo na podłodze, lub na cienkim materacu, który był określany jako "brudny" i "mający wstrętny zapach". Posiłki były przekazywane dzieciom przez klapy w drzwiach, co kompletnie pozbawiało je kontaktu z innymi ludźmi. Ściany tych komórek były opisywane jako szare z ostrymi, wystającymi częściami, które boleśnie kłuły, gdy dziecko chciało się oprzeć. W komórkach tych nie było okien, a jedynym źródłem światła były przyćmione żółte lampy włączone przez 24 godziny na dobę. Niektóre

dzieci skarżyły się na bóle oczu i na negatywne skutki psychologiczne po pobycie w izolatkach.

Świadczenia dostarczone przez dzieci przetrzymywane w izolatkach sugerują, że tego typu praktyki są wykorzystywane głównie w celu złamania ich ducha i przyznania się do rzekomo popełnionej winy. Wiele dzieci zgłasza izolację między długimi sesjami przesłuchań, w których często używane były zakazane metody, takie jak nadmierne pękanie nóg i rąk, przetrzymywanie w niewygodnej pozycji, przemoc fizyczna, groźby i zastraszanie. Większość dzieci zatrzymanych i przesłuchiowanych w tych obiektach w końcu przyznaje się, po czym są one oskarżane i przenoszone do zwykłych więzień.

Szkodliwe psychologiczne i fizyczne skutki zatrzymania osób w izolacji są dobrze udokumentowane. Objawy obejmują ataki paniki, lęk przed zbliżającą się śmiercią, depresję, w tym depresję kliniczną, wycofanie społeczne, poczucie beznadziejności, nagle ataki gniewu, krótki czas koncentracji, dezorientację, paranoję, samookaleczenia, a nawet próby samobójcze.

W 2011 r. specjalny sprawozdawca ONZ ds. tortur, pan Juan Mendez wezwał do wprowadzenia całkowitego zakazu stosowania izolacji wobec dzieci. Ten apel do dziś nie został uznany przez Izrael.

Defence for Children International w Palestynie, jest oddziałem międzynarodowej organizacji pozarządowej praw dziecka i swobody ich przemieszczania się. Organizacja została założona w 1979 roku, a DCI-Palestine w 1991 roku i od tego czasu poświęca się promowaniu praw palestyńskich dzieci zgodnie z Konwencją ONZ o prawach dziecka (CRC), jak również innych standardów międzynarodowych, regionalnych i lokalnych. W ramach bieżących prac o przestrzeganiu praw palestyńskich dzieci, DCI-Palestine zapewnia bezpłatną pomoc prawną, zbiera dowody, przeprowadza prace badawcze etc. Aby dowiedzieć się więcej, odwiedź <http://www.dci-palestine.org/>

Moc miłości w więzieniu

Dr Charlie Abou Saada

W Psalmie 69:33, psalmista Dawid napisał kiedyś, *Gdyż Pan słyszy potrzebujących i nie lekceważy swoich ludzi, którzy są więźniami*. Bóg pomaga ludziom, szczególnie tym, którzy cierpią i akceptują rzeczywistość, i nadal wierzą w Jego obietnice. Wiara pomaga przeciwstawić się złu i dążyć do odzyskania ich praw i wolności.

Abu Naji jest jedną z tych osób. Pochodzi on ze skromnej rodziny z Beit Sahour, koło Betlejem. Został on aresztowany podczas pierwszej intifady. W dniu zatrzymania był nastolatkiem, który nie chciał dłużej żyć pod niesprawiedliwą okupacją. Jego jedyną zbrodnią była publiczna mowa przeciwko nielegalnej izraelskiej okupacji. Najpierw był więziony w pobliżu Nablus, a następnie został przeniesiony na pustynię, gdzie przebywał przez dziesięć lat. W samym środku tego, co wydawało się niemożliwe do przetrwania, jego serce zawsze biło dla ukochanej Lamees.

Lamees, w której zakochał się Abu Naji, była dziewczyną z tego samego miasta. Była ona wstrząśnięta wiadomością o jego aresztowaniu. “Boże, co mam teraz zrobić?” modliła się. Nasz niesamowity Pan dał jej taką odpowiedź: “Zaufaj mi, i zachowaj Abu Naji w sercu.” Więc była ona wierna Bogu i Abu Naji.

Trzy miesiące po aresztowaniu Lamees, jej matka i ich kapłan poszli odwiedzić Abu Naji. Młodzi zostali oficjalnie zaręczeni w więzieniu na oczach strażników i współwięźniów. Lamees silnie trwała w swojej wierze i nadal odwiedzala Abu Naji. Ułożyła swoje życie według tego wersetu z Biblii: *Pamiętajcie o uwięzionych, jakbyście byli sami uwięzieni, i o tych, co cierpią, bo i sami jesteście w ciele*. (List do Hebrajczyków 13:3). Lamees w pewnym momencie poczuła, że Szatan próbował osłabić jej wiarę i determinację. Wiele razy była zdezorientowana, ale Pan zawsze był przy niej przez Ducha Świętego i Lamees wytrwała w miłości dzięki pomocy rodziców i przyjaciół. Dzień, w którym Abu Naji został wypuszczony był odpowiedzią na jej wszystkie modlitwy.

Nie jest łatwo w dzisiejszych czasach zachować wierność. Jednak Lamees i Abu Naji są dla nas doskonałym przykładem.

Zawsze kiedy spotykam moją ciotkę Lamees i wuja Abu Naji, przed oczami widzę obraz św. Pawła, który nigdy nie poddał się i zawsze miał nadzieję na pomyślną przyszłość pierwszych wspólnot chrześcijańskich. Bóg jest Miłością. On jest, po to aby nas wspierać i być z nami w naszych trudnych czasach. To, czego potrzebujemy, to po prostu zaadresować nasze prośby do Niego, ufać Mu i czekać na Jego

miłosierdzie, które ostatecznie przyjedzie. Darem Pana dla tej wierzącej pary jest trójka dzieci, a także życie pełne szczęścia i powodzenia w ich małej rodzinie. Lamees i Abu Naji zawsze będą pamiętać, co Bóg powiedział do nich w Biblii w Liście do Rzymian 8:28 *Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują, współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi, którzy są powołani według [Jego] zamiaru.*

Drogi Boże, nasz Panie, proszę wyślij każdemu z naszych 5000 palestyńskich więźniów taką osobę jak Lamees, i niech wszyscy podążają za przykładem Abu Naji. Niech duch miłości i odwagi zwycięży. Pamiętaj o tych wszystkich, którzy zostali uwięzieni za ich walkę ku sprawiedliwości społecznej i wolności.

Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi; (Łk 4,18).

Dr Charlie Abou Saada

Dr Charlie Abou Saada dołączył do biura World Vision w Jerozolimie w lutym 2009 r. jako koordynatora stosunków Kościoła. Dr Abou Saada posiada stopień doktora prawa kanonicznego zdobyty na Papieskim Instytucie Wschodnim w Rzymie, a także studia licencjackie z filozofii i teologii na Papieskim Uniwersytecie św. Tommaso D'Acquino w Rzymie. Mieszka on z żoną i trójką dzieci w Betlejem.

Bóg sprawiedliwości: Wysłuchajcie naszego lamentu

Imad Haddad

Lecz Pan czeka, by wam okazać łaskę, i dlatego stoi, by się zlitować nad wami, bo Pan jest sprawiedliwym Bogiem. Szczęśliwi wszyscy, którzy w Nim ufają! Zaiste, o ludu, który zamieszkujesz Syjon w Jerozolimie, nie będziesz gorzko płakał. Rychło okaże ci On łaskę na głos twojej prośby. Ledwie usłyszysz, odpowie ci. (Księga Izajasza 30: 18-19)

Palestyńczycy wciąż lamentują: Panie, kiedy skończy się nasz płacz? Kiedy zaczniesz nam współczuć? Kiedy będziesz dla nas miłosierny? Kiedy nasi jeńcy będą wolni? Panie, do kiedy Palestyńczycy będą zmuszeni jeść “chleb niedoli” i pić “wodę utrapienia”? Boże, jak długo jeszcze palestyńscy więźniowie będą musieli przechodzić głodówki, aby ich głosy zostały usłyszane? O Panie, podnosimy nasz głos do Ciebie. Prosimy, nie czekaj dłużej, pokaż nam swoje miłosierdzie i sprawiedliwość, i prowadź nas do obfitego życia, tak jak obiecałeś!

To jest krzyk frustracji, który jest podniesiony zza więziennych krat. Areszty są pełne młodziemzy i dorosłych, kobiet i mężczyzn, z których wszyscy szukają sprawiedliwości i godnego życia. Jednak ten ludzki krzyk słyszany jest przez niewielu.

Los palestyńskich skazańców w więzieniach izraelskich pogarsza się z dnia na dzień. Jest to tym bardziej przerażające, gdy uświadomimy sobie, że to co wiemy o tej trudnej sytuacji, jest tylko ułamkiem ich rzeczywistych przeżyć.

Słyszymy o codziennym niegodnym traktowaniu osadzonych, ale rzadko słyszymy o karach jakie ich spotykają w przypadku sprzeciwu.

Słyszymy o pozbawianiu dzieci wolności, ale możemy się tylko domyślać, jaką traumę przechodzą ci malcy dzień w dzień. Media także nie wspominają o dzieciach, których nazwiska i zdjęcia są rozprowadzane po całych wsiach, aby je przestraszyć i uwięzić w ich domach, zanim zostaną one rzeczywiście osadzone w więzieniu.

Wiemy, że organizacje takie jak Czerwony Krzyż i / lub Półksiężyc pomagają, lecz niestety nie zawsze są zdolne do zorganizowania wizyt rodzinnych. Nieczęsto jednak słyszymy o dzieciach, które dorastają bez spotkania z jednym lub obojgiem rodziców z powodu ich pobytu w więzieniu.

Wiemy, że książki mogą być dostępne w więzieniach, ale nie wiemy, jakie trudności i przeszkody więźniowie napotykają by kontynuować swoją edukację.

"*Nazywałem was po imieniu ....*" (Iz 43:1), nasze imiona zawierają naszą osobowość, nasze imiona są znakiem naszej odrębności. Bóg woła do nas po imieniu, bo są one wyjątkowe i cenne w oczach Pana. Więźniowie są pozbawieni tego prawa, nie są oni nazywani po imieniu, gdyż przypisano im numery. Istoty ludzkie nie są liczbami, są osobami, które zostały powołane do życia w wolności.

Niestety, społeczność międzynarodowa, a nawet negocjacje o palestyńskich "jeńcach" , przedstawiają ich jako liczby i statystyki, ignorując fakt, że liczby te są rzeczywistymi ludźmi.

Podano Mu księgę proroka Izajaszę. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. (Łk. 4:17-19)

Są to słowa, które Jezus odczytał na początku swojej posługi, słowa, które wyznaczyły i ukształtowały Jego posługę wśród ludzi. Są programem, zgodnie z którym Jezus rozpoczął swoją służbę. To było jasne od samego początku, że głoszenie tego programu będzie problematyczne, jednak był zdeterminowany, aby głosić "łaskę Pańską," dobrą nowinę ubogim, o wypuszczenie z niewoli, o wzrok dla ślepców i wolność dla uciśnionych. Dzisiaj Kościół jest wezwany by także podążać za tym samym programem. Jesteśmy wezwani, by głosić ewangelię wolności, sprawiedliwości, równości, wiary, nadziei i miłości.

Obchodząc Adwent w tym roku, pozwólcie nam żyć tą wolnością, którą obdarzył nas Bóg. Co więcej, pozwólcie nam działać w naszym przekonaniu i wzywać do wolności, nie tylko na poziomie duchowym, ale także w życiu codziennym. Bo jeśli Chrystus wyzwolił nas, wolność będziemy głosić.

To jest czas dla Kościoła, aby strzepnąć kurz niewoli, strachu i stronniczości, i żyć w jedności z Chrystusem w słowach i czynach.

Imad Haddad

Imad Haddad jest proboszczem ELCJHL, służąc Kościołowi Luterzańskiemu Nadziei w Ramallah. Studiował na Bliskim Wschodzie w Szkole Teologii w Bejrucie w Libanie, a także w Luterzańskim Teologicznym Południowym Seminarium w Columbii w Karolinie Południowej, USA. Imad Haddad został wyświęcony do posługi Słowa i Sakramentu w marcu 2008 roku.

3. niedziela Adwentu: Unifikacja rodzin

Unifikacja rodzin w Jerozolimie - palestyńskie rodziny zagrożone

Towarzystwo Świętego Yves'a

Rodzina to najbardziej naturalna i podstawowa komórka społeczeństwa, dlatego prawa do zawarcia małżeństwa i założenia rodziny są chronione przez ustawy o prawach człowieka. Jeżeli małżonkowie lub rodzice i dzieci przebywają na terenach różnych krajów, państwa te są zobowiązane do ułatwienia kontaktów między członkami rodziny i powinny odpowiednio postępować z wnioskami o wjeździe do danego kraju w celu zjednoczenia rodziny.

Jeden naród palestyński, różne statusy prawne

Po zajęciu Jerozolimy Wschodniej w 1967 roku, Izrael nielegalnie zaanektował ziemie miasta nie uznając jego palestyńskich mieszkańców. Palestyńczycy otrzymali jedynie prawo stałego pobytu i są traktowani jak gdyby wyemigrowali do państwa Izrael, choć prawdą jest, że w rzeczywistości to państwo przyszło do nich. W efekcie Palestyńczycy z Jerozolimy są posiadaczami tzw. jerozolimskiej karty identyfikacyjnej, podczas gdy Palestyńczycy na Zachodnim Brzegu posiadają palestyńską kartę identyfikacyjną Zachodniego Brzegu.

Kiedy Palestyńczyk z Zachodniego Brzegu żeni się z Palestynką z Jerozolimy (lub odwrotnie) musi on zaaplikować o unifikację rodzinną. Mimo, że Betlejem jest tylko 10 km od starego miasta Jerozolimy, i że według prawa międzynarodowego zarówno Betlejem, jak i Jerozolima Wschodnia są terenami okupowanymi przez Izrael, Palestyńczyk z Betlejem jest już traktowany przez władze izraelskie jako cudzoziemiec.

Po ludzku i sprawnie

Zgodnie z prawem międzynarodowym Izrael jest zobowiązany do rozpatrywania wniosków dotyczących łączenia rodzin w sposób humanitarny i szybki, jednak rzeczywistość w Jerozolimie jest już inna.

W większości przypadków do 2002 r. w wyniku stopniowego procesu i po długim okresie oczekiwania Izraelskie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wydawało Palestyńczykom wnoszącym o unifikację rodziny status stałego pobytu, umożliwiając

osobie z Zachodniego Brzegu legalne zamieszkanie w Jerozolimie Wschodniej i Izraelu.

W maju 2002 r. rząd Izraela wydał decyzję nr 1813, która zamroziła stopniowe procesy łączenia rodzin. Rok później decyzja ta stała się częścią ustawy o "obywatelstwie i wjeździe do Izraela". Prawo to miało charakter tymczasowy i zostało początkowo wprowadzone na okres jednego roku. Jedną w praktyce zostało ono przedłużone do dnia dzisiejszego, a jego legalność została potwierdzona przez izraelski Sąd Najwyższy w styczniu 2012 roku.

Fakty - pozwolenie na egzystencję

Dzisiaj pary aplikujące o unifikację rodzinne mogą jedynie starać się o odnawialne zezwolenia, które jeżeli byłyby wydane, to zazwyczaj tylko na okres jednego roku. Za każdym razem, gdy zezwolenie musi być odnowione, małżonek musi przedstawić dowody zamieszkania w Jerozolimie Wschodniej lub Izraelu i musi przechodzić przez okresowe kontrole bezpieczeństwa. Zezwolenia umożliwiają ich posiadaczom jedynie na legalny pobyt w Jerozolimie, bez żadnych praw i świadczeń socjalnych, nawet podstawowych usług, takich jak ubezpieczenie zdrowotne. Polityka ta wpływa negatywnie w szczególności na kobiety, ponieważ to one potrzebują pomocy medycznej w czasie ciąży i po porodzie. Dopiero niedawno pozwolenia zostały zmienione i przyzwalają także na posiadanie pracy.

Przeszkód do rozpoczęcia procesu łączenia rodzin jest wiele. Wniosek może być złożony tylko, jeżeli spełnione są określone kryteria. Prawo pozwala na unifikację palestyńskim mężczyznom jedynie po ukończeniu 35 r. ż., a kobietom po ukończeniu 25 r. ż. Jeśli ograniczenie wiekowe nie jest spełnione, aplikacja jest automatycznie odrzucana.

Ponadto małżonek, który posiada jerozolimską kartę identyfikacyjną musi udowodnić, że rzeczywiście mieszka w Jerozolimie poprzez złożenie dokumentów, takich jak umowy najmu, opłaty za prąd, wodę, telefon, a także dowody opłacenia podatku "arnona". Jeśli nie uda mu się udowodnić jego stałego pobytu, nie tylko aplikacja o zjednoczenie rodziny będzie odrzucona, ale także jego status prawny, jako mieszkańca Jerozolimy, będzie zakwestionowany.

Małżonkowie muszą spełniać także wymogi bezpieczeństwa Izraela, co oznacza, że dana para, ani jakikolwiek członek którejś z ich rodzin, nie może być wcześniej karany. Ustawa definiuje rodzinę jako "małżonek, rodzic, dziecko, brat lub siostra i ich małżonkowie". Oznacza to, że jeżeli którakolwiek z wymienionych osób miała postawione jakiegokolwiek zarzuty, aplikacja o zjednoczenie rodziny jest odrzucana.

Stanowi to formę kary zbiorowej opisywanej przez 4. Konwencję Genewską jako zbrodnie wojenna.

W wyniku izraelskiej polityki wielu Palestyńczyków mieszkających nielegalnie w Jerozolimie, bez żadnych świadczeń socjalnych, obawia się wykrycia i wywiezienia na Zachodni Brzeg. Alternatywnym rozwiązaniem, które para mogłaby wybrać, byłoby rozdzielne życie po obu stronach muru lub ryzyko utraty praw rezydencji w Jerozolimie, gdyby para mieszkała na Zachodnim Brzegu lub za granicą. Wszystkie opcje poważnie naruszają ich podstawowe prawa człowieka. Palestyńczycy od wieków mieszkali w Jerozolimie i mają prawo do pozostania w tym mieście, a także wybrać, a następnie poślubić kogoś, niezależnie od tego, jaką kartę identyfikacyjną posiada ta osoba.

Tysiące rodzin dotkniętych

Według adwokata Adalah Sawsan Zaher, który wystawił na próbę zamrożenie aktów zjednoczeń rodzin w izraelskim Sądzie Najwyższym w 2012 roku, tylko 33 z 3 tys. aplikacji zostało zatwierdzone w 2011 roku. Dane są zwykle trudne do znalezienia. Szacuje się, że jest od 15 tys. do 20 tys. poszkodowanych rodzin, w których jedno z małżonków nie posiada legalnego statusu prawnego.

Właściwie nie wiadomo, ile wniosków zostało złożonych do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych od czasu Porozumień z Oslo. Nie wiadomo, ile z nich zostało zatwierdzonych, a ile odrzuconych. Aby mieć lepsze pojęcie o tym, o jak wielu rodzinach tak naprawdę mówimy organizacja Towarzystwo Świętego Yves'a niedawno wysłała list do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z zapytaniem o te liczby - jak dotąd nie otrzymała żadnej odpowiedzi.

Towarzystwo Świętego Yves'a jest katolickim centrum praw człowieka, które działa pod egidą Łacińskiego Patriarchatu Jerozolimy. Dzięki pomocy prawnej i rzecznictwu, organizacja ta przeciwdziała łamaniu praw człowieka wynikających z okupacji. Towarzystwo zajmuje się głównie zagadnieniami związanymi z prawem pobytu dla Palestyńczyków w Jerozolimie, sprawami związanymi z prawem własności i gruntów w Jerozolimie i na Zachodnim Brzegu, a także przypadkami swobody przemieszczania się Palestyńczyków. Aby dowiedzieć się więcej, odwiedź <http://saintyves.org/>

Unifikacja Rodzinna

Abla Nasir

Często porównujemy obecny czas niepokojów politycznych i okupacji naszej ziemi do czasów, w których urodził się Jezus. W mojej próbie refleksji teologicznej na temat unifikacji rodzin, myślę głównie o Świętej Rodzinie i ich ucieczce do Egiptu. Miała ona na celu chronić małego Jezusa przed gniewem i szaleństwem Heroda, który kazał zabić wszystkie dzieci mające poniżej drugiego roku życia: *“Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić”* (Mt 2:13). Święta Rodzina została w Egipcie do czasu śmierci Heroda, po czym postanowiła wrócić do ojczyzny i zatrzymać się w małej wiosce, zwanej Nazaret, gdzie Jezus później dorastał.

Sytuacja Świętej Rodziny szukającej azylu w Egipcie, przywraca wspomnienia palestyńskich rodzin, które także musiały szukać schronienia w okolicznych wioskach lub nawet krajach, takich jak Egipt, z dala od okrucieństw i zniszczeń wojny z 1948 roku. Z powodu zagrożenia wiele osób zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów, do których nie mogło ponownie wrócić po zakończeniu wojny. Członkowie poszczególnych rodzin zostali rozdzieleni, a unifikacja nie była już później możliwa. Pamiętam historię rodziny Habibi z Hajfy, gdzie matka i jej dzieci wyjechały do Egiptu w poszukiwaniu bezpieczeństwa. Zatrzymali się oni u przyjaciół. Gdy wojna się skończyła nie dostali oni zezwolenia na powrót i unifikację z ojcem. Po usilnych próbach połączenia rodziny, tylko matce pozwolono wrócić, ale nie do Hajfy, lecz do Jerozolimy, gdzie para zamieszkała i gdzie nigdy nie pozwolono złączyć im ich rodziny.

Tak wiele rodzin w Palestynie jest rozproszonych po różnych zakątkach naszego okupowanego kraju i notorycznie odmawia im się zjednoczenia. Buduje się mury i nakłada nowe przepisy w celu rozdzielania rodzin, pod pretekstem centralizacji życia, odgórnie definiowanej przez władze okupacyjne. Jako matka zadaję sobie pytanie: gdzie jest centrum mojego życia? Czy nie jest to ta ziemia, na której się urodziłam i rodzina, do której należę, a także nowa rodzina, którą utworzyłam? W tym kraju naturalny proces zakładania rodzin nas nie obejmuje. Jesteśmy ograniczani niesprawiedliwością państwa, które domaga się prawa do mojej ojczyzny, gdzie łączy się rodziny z całego świata, a nasze zjednoczenie rodzinne jest niedozwolone, chociaż się tam urodziłyśmy.

Św. Józef zabrał swą rodzinę do Egiptu, aby ją uchronić przed niebezpieczeństwem. Kiedy sytuacja się zmieniła wrócili oni razem do ojczyzny, gdzie mogli wieść spokojne życie. Ten model rodziny pokazuje nam, że zawsze powinniśmy chronić się nawzajem i poświęcać dla obopólnego dobra. To jest naturalna więź, która trzyma rodzinę razem. Więzy ta jednak codziennie napotyka próby złamania jej, i w wielu przypadkach, mimo że nigdy nie udało się zniszczyć jej emocjonalnej spójności, fizycznie zdolano oddalić nas od siebie w sposób najbardziej brutalny.

Abla Nasir

Fadwa (Abla) Nasir jest palestyńską matką i babką, a także współzarządcą rodzinnej firmy w Ramallah. Wykształcona w psychologii rozwojowej i doradztwie, pracuje w zarządach wielu lokalnych organizacji, w tym YWCA Palestine, Centrum Sabeel, Rawdat El Zuhour, Narodowym Konserwatorium Muzycznym i instytucie Tamer.

4. niedziela Adwentu: Agresja osadników

Agresja izraelskich osadników

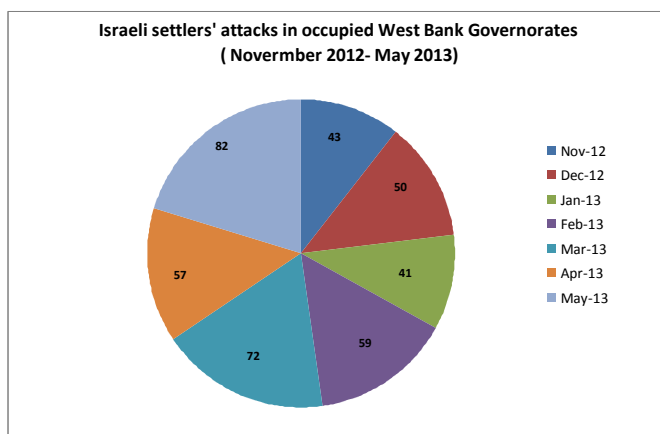
Applied Research Institute - Jerusalem Society (ARIJ)

Ataki izraelskich osadników, zwłaszcza z minionej dekady, zmieniły się z pojedynczych brutalnych napadów na palestyńską ludność cywilną w zorganizowane i skoordynowane akcje, terroryzujące i narażające życie Palestyńczyków. Podczas trwającej już ponad 46 lat okupacji, izraelscy osadnicy nieustannie “wgryzają się” w okupowane terytorium, aby pomieścić ponad 650 tys. osób mieszkających w 196 osiedlach i w 232 nieautoryzowanych osadach. Ich istnienie i wzrastająca liczba powodują, że szeroko omawiane rozwiązanie dwupaństwowe zostało zahamowane.

Napady na ludność palestyńską i na ich posiadłości znajdujące się na palestyńskich terytoriach są głównym zagrożeniem lekceważonym przez izraelskie siły okupacyjne. W rzeczywistości wiele z tych akcji jest przeprowadzanych bezpośrednio pod ochroną armii izraelskiej.

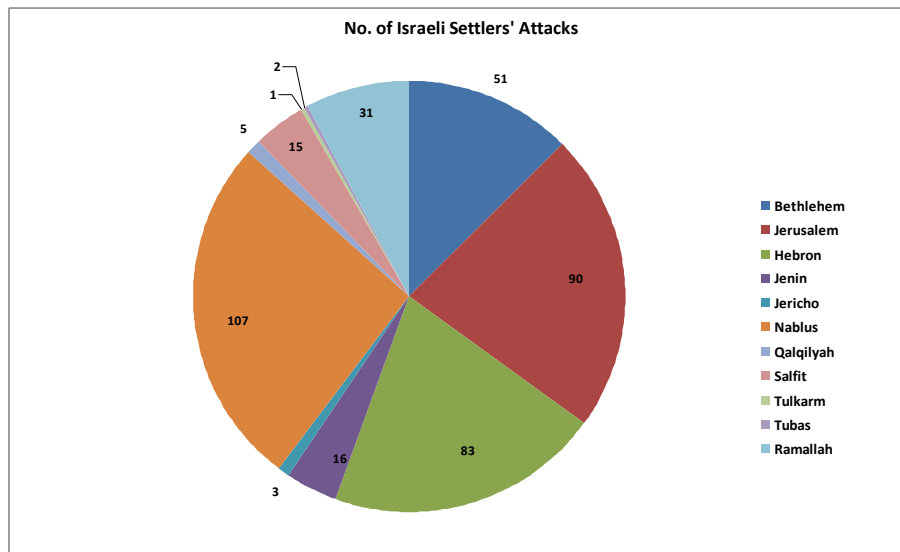
W ciągu ostatniej dekady liczba ataków wzrosła gwałtownie. Obecnie nic nie powstrzymuje izraelskich osadników przed całkowitym niszczeniem codziennego życia Palestyńczyków, ich gruntów rolnych, wrywaniem i paleniem drzew oraz skażaniem pól uprawnych i studni. Wzrost liczby napadów może być potwierdzony przez statystyki: od 2007 r. było przeprowadzone ich 2000, a w tym ponad 311 w okresie od stycznia do maja 2013 roku.

Zobacz wykres kołowy 1:

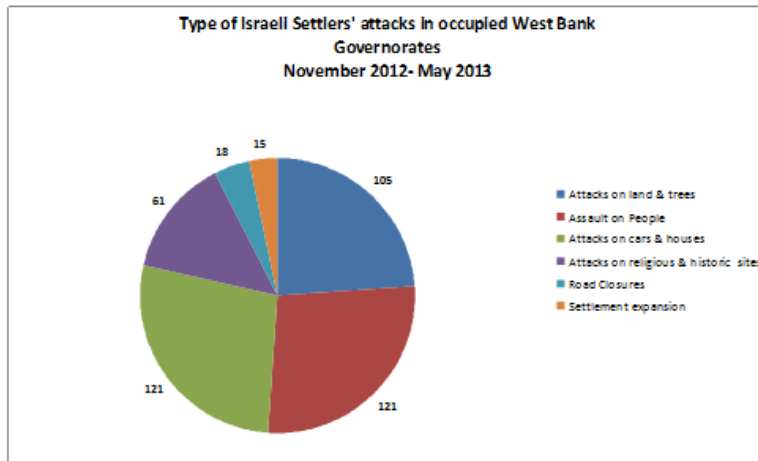
Ataki przeprowadzane przez izraelskich osadników obejmowały także bezczeszczenie miejsc kultu religijnego, w tym kościołów i meczetów. Napadom często towarzyszyły podpalenia i obraźliwe graffiti. Bez wątpienia, izraelscy osadnicy motywowani są faktem, iż armia izraelska zapewnia im osłonę podczas ataków, które prowadzone są na całym Zachodnim Brzegu, zwłaszcza w Nablus, Jerozolimie, Tulkarm, Hebronie i Betlejem.

Zobacz wykres kołowy 2:

Chociaż dane dotyczące liczby napadów nie są wyczerpujące, odzwierciedlają one niepokojący trend. Szczególnie w ostatnich latach, ataki przeprowadzane są w ramach sloganu "Price Tag", czyli odwetu izraelskich osadników na Palestyńczykach za to, że armia izraelska czasami egzekwuje literę prawa wobec osadników.

Zobacz wykres kołowy 3:

ARIJ (Applied Research Institute – Jerusalem Society) reprezentuje 20 lat łącznego doświadczenia na palestyńskich terytoriach w dziedzinach ekonomii gospodarczej, społecznej, zarządzania zasobami naturalnymi, gospodarki wodnej, zrównoważonym rolnictwem i politycznych dynamik rozwoju w tych dziedzinach. ARIJ odgrywa aktywną rolę w lokalnej społeczności jako zwolennik większej współpracy między lokalnymi instytucjami i organizacjami międzynarodowymi i pozarządowymi. Aby dowiedzieć się więcej, odwiedź www.ARIJ.org

Osiedla: Poznasz prawdę

Ojciec Ibrahim Nairouz

Izraelskie osiedla są właściwie wyrazem polityki “faktu dokonanego”, która tworzy nową rzeczywistość na terenie okupowanej ziemi i przymusowo wdraża obecność osadników w ogólną strukturę ludności na tym terenie.

Okupacja izraelska stosuje wyżej wspomnianą politykę od dnia zajęcia tych ziem. Jak dotąd, podczas długich lat okupacji, zdołała ona zbudować wiele żydowskich mieszkań, które znajdują się w enklawach osadniczych i są kompletnie odizolowane od otaczającego je środowiska. Osiedla te, aczkolwiek położone wśród palestyńskich miast i wsi, nie mają z nimi żadnego kontaktu, co w sposób dyskryminujący stworzyło dwie rozdzielone społeczności.

Izraelska okupacja wytyczyła następujące praktyki:

- Przymusowa konfiskata tzw. ziem ‘imiri’, czyli terenów będących własnością państwową i nadającą się na uprawy rolnicze.
- Terroryzowanie palestyńskich mieszkańców prowadzące do przymusowego opuszczenia ich ziem w celu ekspansji izraelskich osiedli.
- Konfiskata terenów otaczających już istniejące osiedla w celu ich rozbudowy.
- Grabież wielkich obszarów ziem pod pretekstem budowy nowych dróg ułatwiających osadnikom dostęp do nowych osiedli.
- Odmowa zezwolenia Arabom na budowę na ich własnych ziemiach

W efekcie przestrzenie pomiędzy palestyńskimi dzielnicami mieszkaniowymi zostały wypełnione przez niewspółgrające ze środowiskiem enklawy żydowskich osiedli. Osady te ponadto pozostają w stałym konflikcie z arabskimi społecznościami.

Polityka okupacji jest jasna. Jej celem jest osiągnięcie sytuacji, w której rozrastające się osiedla izraelskie staną się głównymi centrami zatrudnienia dla palestyńskiej siły roboczej. A palestyńskie społeczności stopniowo staną się odizolowanymi i odgradzonymi jednostkami, których mieszkańcy będą żyli w nędzy i bez szans na przyszłość. Na tym etapie Palestyńczyk ma dwie opcje: albo zostanie w kraju gdzie jego egzystencja całkowicie zależy od osiedli, lub w uczuciu rozpacz i utraty nadziei na godne życie postanowi wyjechać ...

W tej sytuacji ludzie zwracają się do Wszechmogącego całkowicie świadomego polityki "wyciągnięcia dywanu spod nóg". Istoty ludzkie szukają schronienia w Bogu, który odrzuca wszystkie rodzaje niesprawiedliwości i chce, aby ludzie żyli w harmonii i godności.

Osiedla są grzechem ludzi przeciwko ludziom. Grzech ten wyraża się kradzieżą ziemi, życia, godności i spokoju, a także stosowaniem niesprawiedliwej polityki wykorzenienia pierwotnych mieszkańców tej ziemi i zmuszenia ich do podejmowania trudnych życiowych decyzji. Sprzeciw wobec wspomnianym metodom jest opisywany jako "terroryzm", co stawia ludność palestyńską przed wielkim dylematem. Arabowie wznoszą modlitwy do Wszechmogącego, by znaleźć odpowiedź i pomoc.

Ponadto okupanci wybierają biblijne nazwy dla nowo powstałych osiedli jako sposób do stworzenia iluzji o ich nieustannym istnieniu od czasów biblijnych. Według nich stare społeczności są wskrzeszane, a ich egzystencja jest uprawniona przez Boga, zaś nowi osadnicy są potomkami tych wspomnianych w Świętej Księdze.

Sytuacja ta jest wyrazem kradzieży ziemi z religijną przykrywką, ma to przekonać głównie zachodni świat, że nowe osiedla powinny być wspierane za pomocą teologicznych i religijnych teorii. Manipulacja ta ma pomóc w zaborze ziemi i jej zasobów, a także w ucisku jej mieszkańców zmuszanych do opuszczania swych domów.

I tutaj staje się ważna rola wiernych Chrystusowi, którzy odrzucają niesprawiedliwość, kradzież i upokorzenia, a szukają sposobu na piękne życie. Chrześcijanie znający prawdę tekstów pisanych, szczególnie tych ze Starego Testamentu, są zobowiązani, aby dzielić się nią ze światem.

Jezus uczy nas: "Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli" (J. 8,32). Powiedział też: "Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni." (J. 8:36). Misja Kościoła jest bardziej wszechstronna niż wzywanie do wiary w Chrystusa. Ma ona holistyczne podejście do szerzenia ducha prawdy, sprawiedliwości, równości, pokoju i pojednania wśród wszystkich stworzeń Bożych.

Wezwanie pulsujące z głębi palestyńskiego cierpienia zwraca się do wszystkich wiernych na całym świecie, aby podnieśli modlitwy w imię prawdy i sprawiedliwości. Módlmy się przeciw konfiskatom ziem, represjom, czystkom etnicznym, dyskryminacji rasowej i izolacji, ponieważ wszystko to dzieje się wbrew woli Pana.

Bóg wzywa wiernych do zniesienia wszelkich form niesprawiedliwości na tym świecie, dlatego głównym przekazem Kościoła powinno być zawsze szerzenie prawdy.

Pan zdecydował, że pokój na ziemi zwycięży, dlatego wnoszę moje modlitwy za Jego pokój, a nie “pokój” tego świata.

Ojciec Ibrahim Nairouz

Ojciec Ibrahim Nairouz jest anglikańskim pastorem służącym w Nablus. Jest on także historykiem i autorem kilku książek na temat kościołów i miast, wśród których znajduje się Aboud. Ojciec Ibrahim poświęca się porozumieniom międzywyznaniowym i dialogowi “dla życia”.

**Kairos Palestine –
A moment of truth**

Bethlehem, Palestine
c/o Dar Annadwa
P.O.Box 162
Tel.: +972 2 277 0047
Fax: +972 2 277 0048
Website: www.kairospalestine.ps
www.facebook.com/kairospalestine

Kairos Palestine is a group of Palestinian Christians who authored “A moment of Truth” – Christian Palestinian’s word to the world about the occupation of Palestine, an expression “of faith, hope and love from the heart of Palestinian suffering”, and a call for solidarity in ending over six decades of oppression. The document was published in December 2009.